

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

117 Indulgentiae sunt omnes ab Ordinario recognoscendae adhibitis duobus de capitulo. Episcopus debet indulgentias quascunque in sua dioecesi publicanda recognoscere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

ere^tis indulgentiam plenariam perpe-
tuam rationibus, & causis, de quibus in
litteris Apost. de super expeditis fuit à me
quaesitum, an omnia altaria sub eodem
titulo post canonizationem ere^ta dicto
privilegio gaudeant, unde vissi litteris
Apost. illisque diligenter consideratis, re-
spondi ex lectura proœmij earundem literarum
constare de mente Pap^z concedentis. Narratur etenim, quod in Regno
Poloniæ à quā plurimis personis pīs in
honorem ejusdem S. Hyacinti, valde ante
illius canonizationem fuerant ere^ta al-
taria, apud quā preces fundebantur, ejus-
que nomen colebatur, qua propter, ex-
positis pluribus miraculis, quā ut pīe cre-
ditur ejusdem Sancti intercessione fuerūt
operata, eadem altaria ere^ta in partibus
illis ab Urbe longinquis dicto Indul. plen.
privilegio perpetuo donavit. Id clare
ostendit proœmium in quo tantummodo
de altarib^z in illo Regno ante canoniza-
tionem ejusdem Sancti ere^tis verbū ha-
bentur. Nam † proœmium causam finalē
indicit, l. s. & ibi Bar. nu. 3. ff. de
bar. inst. Ias. int. si factio, quo p̄nam, nu.
14. C. de pac^t. & Paris. conf. 56. num. 24.
vol. 4 Præterea verba litterarum sunt cla-
ra, quibus conceditur indulgentia plena-
ria altaribus ere^tis, disponunt enim per
verba † præteriti temporis, quā trahi
non possunt ad altiora in futurum erigen-
da, l. quedam non referuntur, ff. de jur.
codicil. l. sita legatum, ff. de aur. & arg.
leg. & Bar. in l. talis scriptura, §. hanc au-
tem, num. 1. vers oppone secundo, ff. delegi
Et cuique est notissimum, nunquam
concessam fuisse indulgentiam plena-
riam omnibus altaribus sub invoca-
tione cuius Sancti erigendis, nec al-

taribus Beatissimæ, semperque Virgini
Mariæ, quæ alijs omnibus Sanctis tot,
tantisque meritis excellit. Vnde nec in-
terpretandum est, hujusmodi indulgen-
tiā altaribus sub invocatione prædicti
erigendis fuisse concessam, quia, cū in
litteris legatur altaribus ere^tis, non au-
tem erigendis, quod scriptura non dicit,
nec nos dicere debemus & ab illius ver-
bis non est recedendum l. prospexit, ff.
qui, & à quibus.

† Nec specialiter concessa in Regno
Poloniæ extenditur ad alia Regna, &
Provincias, quia consuetudo unius Pro-
vinciæ ad alias non extenditur, Burat.
conf. 311. n. 7. & Ondend. conf. 101. num.
38. vol. 1.

Indulgentiæ, & alia † spirituales gra-
tia, ad indulta eidem confraternitatibus
concessi ab Ordinatione lectorum, ad-
hibitis duobus de ejusdem, ut supradic-
tum fuit, ecclesiæ capitulo, sunt recog-
noscendæ juxta sacri concilii Trid. di-
positionem, ut in cap. 9. de reform. ss.
21.

Nec aliquis † sine Ordinariorum licen-
tia, vel auctoritate, potest eas publicare,
non obstante quacunque exemptione,
etiam si sint regulares, aut in ecclesiis ip-
orum regularium, nec prætextu privile-
giorum, etiam confraternitates rosarij,
ut per sacram congreg. super ead. c. 9.
fuit decisum in decisi. que incipit deinceps,
& alia decisi. super cap. 5. siff. 22. de refor.
incip. nemo poterit.

Cœterum † dicta decisio procedit,
quoad indulgentias, quæ de novo con-
ceduntur. Antiquas vero à summis
Pontificibus regularibus concessas usu
receptas, & non revocatas, possunt
ijdem